

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség:
Főter 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Megjelen minden vas ruap reggel.
Kéziratok nem adatnak vissza

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Hirdetéseket
a kiadóivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
Schwarz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.
Nyiltér petit sorá 30 kr.

Két bíró jelölt.

A mai napra tűzte ki a járási főszolgabíró ur aközségi bíró választást. Kétségtelenül igen helyesen és tapintatosan járt el, midőn a választást olyan napra tűzte ki, midőn minden községi választó gyakorolhatja szavazati jogát; mert éppen vasárnap szünetel a munka és a tanyai választó polgárok is haza szoktak jönni, hogy a hét fáradalmait családjuk körében kipihenjék és részeseülhessenek a szent misében, hálát adva a mindenhatónak atyai gondoskodásáért.

Ez idő szerint községünknek két számbavehető bíró jelöltje van. A szabadelvű párt jelöltje: id. Piroska István polgártársunk, községünk volt bírása, a másik a magát egyesült ellenzéknek nevező párt jelöltje: Eszes Mátyás ur.

Kétségtelen, hogy az ellenzék alkalmasabb jelöltet arra, hogy ezéjait elősegítse, keresve sem találhatott volna, mint éppen Eszes Mátyást. Mert a nevezett polgártársunk oly szolgálatokat tett a Hock pártnak és anynyira kitette magát a Sima—Hegyi-fele szövetségért, hogy ebben a

szerencsétlen vármegyében párját találni nem lehet.

Éppen ez az, ami bennünket aggaszt, és éppen ezért foglalunk Eszes Mátyás urral szemben álláspontot, mert attól félünk, hogy községünk érdekét a pártérdek miatt ténnyé fogja szorítani. Mert nekünk a bírói állásra nem pártember kell, hanem olyan egyén, aki a pártérdeket nem tekinti akkor, midőn a közönség érdekéről van szó, midőn a város érdekeit kell támogatni.

Mi, tudjuk és előismerjük, hogy Eszes Mátyás ur kitünő üzlet ember, jó gazda, értelmes, okos kereskedő, de mindezen jó tulajdonságai mellett egyéb gyengéi is vannak, a melyek jó tulajdonságait háttérbe szorítják, sőt le is rombolják; nevezetesen: sokat képzeli maga felől, indulatos és bosszuálló. Bosszujának alá veti politikai meggyőződését és a közönség érdekét is.

Bár mennyire találva érzi magát a t. ellenzéki bíró jelölt ur az általunk kimondott igazságok miatt, mi azt ezuttal zsebre nem tehetjük, mert községünk kormányzatát olyan egyénre akarjuk bízni, aki a mai nehéz viszonyok, a politikai és személyes

torzsalkodások közepette is megállja a helyét; nem a harag, nem a dőlyfösség és végre, nem a pártérdek szemüvegén keresztül nézi és bírálja meg az állapotokat, hanem higgadtan, igazságosan és tapintattal veszi kezébe a város gyeplőjét.

Hiszen az olyan ember, tartozék az bár az ország legelső kapacitásai közé, nem állhatja meg a helyét egy község elén, ha ellentmondást nem tűr, ha indulatos és meggyőződésében nem álhathatos, aki egyéni gyűlölete miatt kész politikai pártállást változtatni és egy község fejlődését e miatt megakadályozni vagy visszavetni.

Már pedig Eszes Mátyás urat akkor, midőn azt a pártot, melynek évtizedeken keresztül egyik előharozosa volt cserben hagyta, egyéb nem, mint a személyes gyűlölet vezette és vitte az ellen táborba.

Nem akarjuk feszegetni a multat, nem akarunk rá mutatni arra, hogy mi vezette Eszes Mátyás urat arra, hogy Szivák Imrével szemben Hock János mellett küzdött: mert azt hiszszük, hogy Eszes Mátyás urra a multak felidézése ép oly kellemetlen és kínos hatással lenne, mint arra a t. egyénre, akit minden igaz ok nélkül

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZAJA.

A nap fölkel...

Irta: Benedek Elek

— Lapunk jogositott eredeti közleménye. —

Régóta búsít a gondolat, hogy ámbátor rendes tagja vagyok a svábhegyi turista társaságnak, még nem láttam a felkelő napot. Svábhegyi nyaralásaim alatt egyszer másztam meg a Jánoshegyet, de ez is uzsonna idejére esett, mikor csak a lemenő napot csodáltam volna meg. Ám én a lemenő napot nem szeretem látni: a halálra emlékeztet s oly szép az élet, oly szép. E bús gondolataim közt erőlyes kopogtatás hangzott a szülői ház ajtaján. Még „tessék”-et sem kiálthattam, nagy zajjal rontott be szerény hajléunkba három turista. Azt hittem, hogy álmodom. Az én kicsi falumról eddig dicsekedve beszéltek, hogy ott még schasem jart a — végrehajtó. Nem tudom, mi ebben igaz, de az szent, igaz, hogy turista itt még nem jart soha. Hihetetlennek tetszett, hogy valaki Budapestről az én falumba vetődjék. De végre is, ezek ők voltak. Várday Muki, Salamon Tóni és Bán Gyuszi. Hires atleták és turisták mind a hárman, nekem jó pajtásaim a legönyvilágból. Még jóformán kényelembe se tették magukat, Várday Muki kiterítette az ő turista mappáját s rábókolt egy hegyre.

- Voltál-e már ezen a hegyen?
- Melyiken?
- A Piliske hegyen.
- Nem én.

Muki csodálkozó pillantást vetett reám.

— Ember! hisz ez a te falud határán van. Egyike hazánk legmagasabb hegyeinek, a homnét a napfölkeltét nézni a legnagyobb földi gyönyörűségek közé tartozik.

— Sőt — vágott közbe Salamon Tóni — egyik turista cimboránk Nyárádi Benczi így kiált fel könyvében, a Piliskéről irván: nézd meg a napfölkeltét a Piliske tetőről és meghalhatasz.

- Ne mond!
- Pajtas velünk fogsz jönni.
- Szívesen, de kocsin.

Általános megbotránkozás fogadta szavaimat.

Kocsin, mi, turisták! . . .

Asztalt terítették. Ittattam a fiukat:

— Igyatok fiuk, messziről jöttök.

És messzire megyünk. A bor felvillanyozott, megcsináltuk a programot: estére főmegyünk kocsin a Piliske aljába. A hegy közepe táján van egy kunyhócska. Ott meghálunk s kora hajnalban ki a hegy tetejére, ott várjuk a napot. Ez lesz urak a felséges látomány. Várday Mukiak széles kedve ke-rekedett, fölállt, poharat ragadván a kezébe s konstataulta, hogy ezen a csunya világon csak két szép látomány van, az asszony és a felkelő nap.

Virágos kedvben ültünk fel a kocsiba s fogadást tettünk, hogy holnap ebédre visszajövünk s megmagyarazzuk az asszonnak, milyen a felkelő nap. Várday Muki még a kapuból is visszakiáltott.

Meglátja nagyságos asszonyom, megbánja, hogy nem tartott velünk.

A nap éppen akkor dült álomra, mikor kocsink megállott a piliske hegy aljában.

— Ez hát a nap — mondan én me-rengve — melynek fölragyogásában gyönyörküdni fogunk.

— Ez az ez, — áradozott Várday Muki.

— Mely szép halálában is! — suttogeta Bán Gyuszi.

Mint egy király, kinek fejről leesik a koronája és szeméit örök álomra hunyja szavalt Salamon Tóni. E közben egy Székely góbé leemelte az elemózsiás tarisznyát meg a boros hordócskát a szekérről s neki indult a hegynek. Patáknak csörgése, az erdő zugása, egy szelid édesbus melódiában olvadt össze s mi az erdő balzsamos illatától megittasulva követtük a góbét. Egyszer aztán megszólalt a góbé:

— Itt volnánk.

Egy kicsi, faszindelyes ház kukucskált ki a faknak sűrűjéből. Pásztor emberek építették valaha és im most turista szálló. A turisták lefoglalták maguknak, rájegyezték a mappájokra. Bánja is a kunyhó, ki szall a fidele alá. Vetettünk bele pompás ágyakat föld mohából s állítottunk asztalt a közepére egy heverő csutakból.

— Elé az elemózsiát.

— Elé a bort!

Áradott ajkunkról az asszonnak dicsérete.

— Barátom miúó kenyér!

eserben hagyott; de felemlíteni kénytelenek voltunk már csak azért is, mert Eszes Máttyás ur bírói jelöltségével szoros összefüggésben vannak.

De nem csak a politikai magatartása miatt foglalunk Eszes Máttyás ur jelöltségével szemben állást, hanem azért is, mert Eszes Máttyás ur mint községi virilis képviselő egyetlen egyszer sem foglalt állásponthoz a mostani előjárósággal akkor, midőn azok 111 130%-os községi pótdót zudítottak községünk adófizető közönségének nyakába; sőt ellenkezőleg ezen magas községi pótdót készséggel megszavazta.

Vagy nem Eszes Máttyás ur volt-e az, aki a 2-ik ártézi kutat eleinte a Szivák térre javasolta tetetni és erre nézve indítványt is tett községi közgyűlésben, azt mondotta, hogy az a legalkalmasabb hely, míg ahol most furják, arra azt mondotta, hogy az alkalmatlan és veszélyes is, amennyiben a tér szűk és ember-halál is történhet.

Néhány nap múlva pedig, midőn a közönség hangulatát ki neszelte, előbbeni indítványával szemben foglalt állást és erősen érvelt ugyan csak a közgyűlésben a mellett, hogy a kutat oda tegyék, a hol előb veszélyesnek és alkalmatlannak találta a helyet.

Mi, Eszes Máttyás urnak személyes ellenségei nem vagyunk. Előismerjük, hogy ugy szolván a porból saját szorgalma, ügyessége és természetesen józan esze segítségével felemelkedett annyira, hogy ma jelentékeny szerepet játszik a közügyek terén; a mi dicsőretre méltó példa.

Hiszzen dr. Szivák Imrénben is azt becsüljük leginkább, hogy saját szorgalma és igyekezete útján vívott ki magának jelentékeny szerepet ugy a politikai, mint a közélet terén; de mi, Eszes Máttyás urat, azon hibái miatt, miket fentebb elősoroltunk, nem tart-

juk alkalmasnak arra, hogy községünk bírói székét elfoglalhassa.

Ilyen nehéz viszonyok közt, mint a miők községünkben léteznek, csak egy embert tartunk ez idő szerint méltónak és alkalmasnak arra, hogy polgártársaink bizalma folytán a bírói széket elfoglalja és községünk ügyeit vezesse, ez pedig nem más, mint id. P i r o s k a I s t v á n t polgártársunk.

Piroska István ur bírói működéseit ismerjük; hiszen csak néhány éve annak, midőn viselt állásáról önkénytelenül leköszönt. Elmondhatjuk, hogy oly lelkiismeretes, pontos és igazságos bíró, mint Piroska István ur volt, még nem ült községünk bírói székében, Tisztelettel kérdezzük bármelyik politikai párthoz tartozó polgártársainkat, tapasztalták-e valaha azt, hogy Piroska István ur nem egyenlően osztotta az igazságot? Egyenlő mértékkel mért mindenkinek. Mert ő nem a párt érdeket, hanem az adófizető közönség érdekeit lebegtette szeméi előtt.

Buzgó odaadással, tapintattal és pártatlan igazságszeretettel vezette községünk ügyeit, ugy annyira, hogy azok, akik eleinte nem rokonszenveztek vele, kénytelenek voltak meghajolni ügybuzgósága és pártatlan igazság szeretete előtt.

Nem Piroska István ur volt-e az, aki szegénynek, gazdagnak, boldognak és boldogtalannak szolgáltatára állt a község házában?

Igazságtalanságot és hanyagságot nem tűrt. Megkövetelte a hivatalnoki kartól, hogy a hivatalos órákat pontosan betartsák és a néppel szeliden, tisztességesen bánjanak.

Nem engedett elutasítani senkit, aki ügyében a hivatalokat felkereste. Megkövetelte, hogy szegénynek, gazdagnak, minden adófizető polgárnak megadják az utbaigazítást bár melyik órában ment a városházára.

Maga is példát mutatott a pontosságra és a rendre. Gyakran saját ügyeit hanyagolta el, a miatt, hogy az adófizető közönség érdekeit szolgálhassa.

Egyszóval. Piroska István urnál alkalmasabb, pontosabb és igazságosabb birot községünk polgárai között ez idő szerint taláni nem lehet.

Ha községünk polgársága id. Piroska István ur mellett foglal állást, azt ülteti a bírói székbe, csak községünknek és önmaguknak tesznek szolgálatot.

Éppen azért reméljük, hogy Csongrád város t. polgárai velünk együtt állást foglalnak a bírói szék betöltése alkalmával és egyhangu lelkesedéssel kiáltják:

Éljen Piroska István,
Csongrád város bírája!

= Sserecsen mosakodás. Önkéntelenül mosolyt csal az ember ajka körré az az ábrándos „Nyilt levél” melyet Csemegi Antal ur, a „Csongrádi Közlöny” előző számában annak szerkesztőjéhez, Hegyi Antalhoz intézett.

Aki nem járatos nálunk a közélet küzdelmeiben, aki nem ismeri azt a pillikát, illetőleg önző ugrándozást, melyet Csemegi Antal tarsiával egyetemben üz, könnyen azt hiheti, hogy komoly az a hang, az a cselekedet, melyen az Antalok énekelnek.

Nem óh! nem, móka az csak, mely arra van kieszelve, hogy a járatlanokat félrevezesse. És ha nem tevedünk, ajánló levél akarna lenni a bekövetkező vármegyi restauratorra.

Ugy mondja Csemegi. mintha meguntta maga is megsokalta volna már azokat az absurd, közéletünket felforgató cselekedeteket, melyeket vele egyetemben, az ő támogatásával, a zelenyákok véghezvittek.

Nem akarja, nem hajlandó feláldozni „liberális gondolkozás módját” többé senki kedvéért, még annak sem, kit Hegyi Antalnak hívnak, tegyük hozzá, mert ő is ugy gondolta: ez idő szerint.

Kiváncsiak vagyunk, ugyan milyen lehet az a liberális gondolkozás mód, melyet ő a nagy liberális feláldozni nem hajlandó.

— S ez a kacsapecsénye!
— Ez a sonka!
— S ez a bor! S a mint ennénk s iddogálnánk, egyszerre csak . . . álmélkodva nézünk össze, aztán ki az ablakocskán.

— Te Muki, itt cigány van!
— Honnét a pokolból jöttek ezek ide?
— Hé, beljebb, hé! . . .

— Hát ne lássam meg holnap, miként kel föl a nap a Piliske tetején, ha nem három cigány kullog be az ajtón, hárman, hatrét görnyedve.

— Hogy jöttetek ide.
— Jaj istáalom, nagy ánnák a történeti. Mondja nekem ez a klarénétás, a bagoly sedje ki a semit: hé, dada, azs urak felmennek a Piliskére napot látni: gyertünk mi is, hadd lássunk egy pár piculát. Mondom neki: a holló vájja ki a két szemedet, mindent meglátes, gyertünk hát, ma sekerest fogadtunk s jöttünk a tekintetes méltóságos urak után.

— Hip, h.p., huzrá — verte össze a tenyerét Bán Gyuszi. Ide moré:
— Gandiozus! — tapsolt Várdy Muki.
— Huzzátok ha itt vagytok! — biztatta Salamon Tóni.
— Ügyesen Pili, szögyent ne hozzatok a falumra, — mondtam én.

És tudjátok meg emberek, hogy itt egyszerre olyan vad lumpolás indult, hogy csak ugy reugett bele az erdő. A kuvíknak torkán akadt a luhozás, turbékoló vadgalambok ijádn nemultak el, a rigó sem hunczutozta a birot.

— Hé, moré, az én nótámat!

Melyik legyen az kinyirgem alásson.
— Azt mondja hogy:

„Fölkelt a nap mosolyogva,
Hej, de nekem szomorodva
Napom, napom, édes napom,
Stüss még egyszer világosan . . .”

Ez a Muki nótája volt:
Salamon Tóni átölelt, össze-vissza csókolván, áradozva mondta, hogy annál az aszonynál, ki bort tett fel nekünk, csak a felkelő nap lehet szebb.

— Abczug felkelő nap — rikkantott Bán Gyuszi. Aztán a góbénak fordult: hé, bácsi látotte már ilyen felkelő napot?

— Hát én aztán, hogy ne láttam volna — felelt a góbé nagy álmélkodással.

— Aztán szép-e az?
— Hát aztán hogy ne volna szép.

— Szereti-e a bort, bácsi?
— Én aztán igen. Jobban az édes anyám tejjénél.

— Iszik, bácsi?
— En aztán igen.
— Jó-e bácsi?
— Ez aztán jó, uram.

— Ácsi! most én beszélek! — rikkantott közbe Muki. Hallja-e bácsi, aztán felköltson minket, mikor hujnalodik.

— Én aztán fel.
— No te, ne. Ki akar itt felkelni, patogott Tóni. Az volna még csak szép. Le se fekszünk. Így várjuk a napot. Ugy-e Gynszi.

— De ugy ám! Hé moré, most az én nótámat. Aszongya hogy:

„Korond között nekedtem,
Ne, te, ne!

Jaj de fene legény lettem
Ne, te, ne!

A parajdi bányász lányok,
Ne, te, ne!

Hej de ezifra a szoknyájuk
Ne, te, ne, ne, te, ne!”

Tovább moré, tovább, a hogy én dalolom s kiáltott Gyuszi a közepre betyárosan, aztán a félkarjával átölelte a góbét. Fújja bácsi, hiszen ez székely nóta.

— Ez aztán az! — mondta a góbé.
— No hát:

„— Visznek engem katonának, ne, te, ne
A németek kutyájának, ne, te, ne
Borju nyomja a válamat, ne, te, ne
Mas öleli a rózsmat, ne, te, ne, ne, te, ne!”

Egyszer aztán azon vesszük észre magunkat, hogy mind tánczra kerekedtünk. A cigány esüdöngőt huzott, a góbé a közepére állott, nagyokat ütött a csizmája szárára, vetette a figurákat s közbe-közbe nagyokat kurjantott: nyekedvem, nye! Majd meg:

„Kiesi nekem ez a ház,
Kirugom az oldalát.”

Várdy Muki egy ötvös bankót ragasztott a Pali cigány arczára. Azt mondta:

— Nem a nótád tetszik moré, hanem a neved, ugye atyafiságban vagy a Piliske hegygel.

A liberté et égalité, a szabadság és egyenlőség, a liberalizmus elvének nagyon furesa magyarázata lenne az, mely keblébe a Csemegi-féle elemeket is befogadná.

A liberalizmus lex morális a olyan elemeket nem tűrhet meg kebelében.

Nyugodjék tehát meg babérain és ne bántsa a lelkiismeret, mert valamint eddig nem adta áldozatul nagyon hangoztatott liberalis gondolkodás módját zelenyáknak, úgy ezután sem kell azt feláldoznia, mert szabadelvű gondolkodás módja neki sohasem volt.

Csak maradjon szent-atyánk kebelén, melengesse magát annak ölelő karjai között tovább is. Ne mosakodjék, ugys érdemtelen esik a munka, a hullóból nem lesz hatytu, a négerből nem válik európai.

Jobb teszi, ha következetes marad ön magával, ha siet revocálni nyilatkozatát, mert mint hisszük, még most zelenyák részről teljes abszolutiót nyer.

Ne renitenskedjék, ne törje fel azt a háromságot, melybe nagyon oda illik, tölje csak tovább is kedves barátai támogatásait.

A koczka el lett vetve, átkelt ön a Robiconon, hogy a liberális pártot szétrobantsa s helyette Csongrád város értelmes polgársága nyakára a sötét ultramontanizmust ültesse fel.

Csalódik, ha azt hiszi, hogy megszűnven az ok, melyért ön adóztatóinkat járomba hajtotta, megszűnik az okozat is, melynek létrehozásán közreműködött.

„Ki mint vet, úgy arat”, ha tetszett az ön képzelgő lelkének az a fata morgana, melyen ábrándozott, ne vessen meg, szeresse most megtestesülve is híven.

Csunya dolog lenne az, ha a papa megszöknék s csak a gyerekek maradnának otthon.

Az az ember, ki a liberalizmust elárulta s a papi szoknya árnyéka alatt az ultramontanizmussal szemben megbuktatni segélyt, nem lehet annak többé vezére. A lefokozott generalis közlegénység kezdi a pályáját újra s csak hosszú vezeklés során juthat oda, a hol előbb volt, ha tettei, cselekedetei által bűneit feledtette s a bizalmat újra kiérdemelte.

A liberalizmushoz Csemegi Antal részére csak ez az út áll nyitva — közbajnokának lenni annak újra — s ha viselkedése által előző lépését feledtetni, talán lehet még számottevő híve is.

A mókázás komoly voltában mos még nem hiszünk, jövőbeni magatartása szabja meg nekünk az irányt, melyet vele szemben követni fogunk.

— Igenis kenyergem alásan. Itt silettem a hegy tetején.

Erre aztán mind poharat ragadtunk és éltettük Piliskét és nagy szülöttjét: Pilit. Egyedül a góbe maradt eszénél. Ki támolygott a házból.

— Hová bácsi, hová?

— Nézem a napot, hogy mit csinál.

— Aztán csak jelentse nekünk.

— Én aztán igen.

Már én azt nem tudnám megmondani, hogy mennyi ideig leshette a góbe a napot, elég az, egyszer csak bebotlik a küszöbön és mondja:

— Instálom az urakat.

— Mi baj bácsi, mi?

— Megkövetem alásan, ne tessék többet inni.

— Miért bácsi miért?

— Mert hogy itt van a nap.

— Mit beszél kend?

— Azt megkövetem alásan, hogy itt a nap.

— Fölkelt?

— Az osztán föl.

Dörzsöljük a szemünket, mintha csak vezényelte volna valaki. Nézzük az ablak felé s im azon bemosolyog a nap. Mondtam én.

— Most már mehetünk haza fiuk, a nap fölkel.

— Az ám föl, dunnyogtak mind!

... S fölkelünk mi is mind a négyen.

UJDONSÁGOK.

— **Pályázatok eredménye.** A f. hó 3-án délután 5 órakor zárult le a vármegyei általános tisztújításnál betöltésre kerülő megyei tisztújításokra meghirdetett pályázat határideje. A jelzett határidőig kérvényeket nyújtottak be: az alispáni állásra Csató Zsigmond dr. alispán és Filó Tihamér dr. ügyvéd; a főjegyzőségre Cicatricis Lajos dr. főjegyző és Filó Tihamér dr., az árvászéki elnökségre Onody Géza árv. elnök, Csemegi Antal és Tary Endre; a főügyészségre Scós Pál főügyész és Filó Tihamér dr.; a pénztárosra Vecsery Imre h. pénztárnok; az ellenőri állásra Domokos Elek számtiszt, Jámbor Nagy István, Sarkady Nagy Mihály várm. irnokok és Farkas Mihály városi köz. tisztviselő; a mindszei főszolgabíróságra Vidovich Antal, Tary Endre, Nyiry Gyula, Filó Tihamér dr. és Csemegi Antal; a dorosmaira: Herglotz István, Mátéffy Kálmán, Filó Tihamér dr., Tary István, Tary Endre, Siághy Bálint, Nagy Sándor, Csemegi Antal és Nyiry Gyula; a csongrádi: Mátéffy Kálmán, Csemegi Antal, Tary István, Filó Tihamér dr., Nyiry Gyula, Tary Endre és Siághy Bálint; a szolabírókára általában: Kossa László, Siághy Bálint, Blázsik Márton, Tasnády Imre, Sarkady Nagy Mihály és Szabó Lajos; az I. aljegyzőségre: Tary István, Nagy Sándor és Csucs János dr.; a II. aljegyzőségre: Nagy Sándor, Csucs János dr.; a III. aljegyzőségre: Csucs János, Szabó Lajos és György Antal; az árvászéki elnökségre: Bartha Kálmán dr., Zolnay Kálmán és Sulez Lajos dr. Esti hat óra után érkezett még Kalmár István szegedi ügyvéd pályázati kérvénye, aki az alispánságra és főügyészségre pályázik.

— **Választási ügyünk a vármegyén.** A f. hó 5-én tartott vármegyei közgyűlés alkalmával felolvasták a m. kir. Belügymin. ter. leiratát, melyben a csongrádi választókerület beosztása végett új szabályrendelet készítésére hívta fel a törvényhatósági bizottságot. Az állandó választmány javaslata erre nézve az volt, hogy a min. ter. kéresek fel. rendelkezésére visszavonására, amennyiben téves információk alapján félre lett vezetve és így rendelete nem csak törvénybe, hanem az előző min. ter. rendelkezésbe ütközik. Az állandó választmány javaslatát Cicatricis Lajos dr. vármegyei főjegyző referálta és ajánlotta elfogadásra. Azonban a szentesi zelenyások, akiknek úgy látszik érdekükben van, hogy Csongrád ne képviseltesse magát a lakosság arányához képest kellő számmal a vármegyén, ellene szözlottak az állandó választmány javaslatának. Különösen ellene beszélt Filó Tihamér dr. Az a Filó Tihamér, aki a m. országgyűlési képviselőválasztások alkalmával, a helybéli parochia előtt Sima Ferencel együtt azt beszélte, hogy ők azok, akik a vármegye közönségének érdekeit szívükön viselik. Most pedig azon erőlődött, hogy fosszák meg városunkat régi, a törvénybe és min. ter. rendelkezésben gyökerező jogától. Persze, most tudjuk azt, hogy Csongrádon a zelenyások lejárták magukat és kifelé áll a rudjuk a vármegye házából. De Fekete Marton kir. tanácsos tisztára agyonütötte a zelenyák okoskodásokat és felszólalására nagy szótöbbséggel fogadták el az állandó választmány javaslatát.

— **A kunfélegyházi tanítóképző-intézet** ifjusága a milleniumi tornaversenyen. A cultusz min. ter. meghívása folytán a kunfélegyházi tanítóképző-intézet növendékei is meg fognak jelenni Budapesten az ezredéves kiállítás alkalmából a jövő évi június hónap első felében tartandó „Országos tornaversenyen”. — Az ifjuságot az egyes gyakorlatokra, melyek a versenyen fognak bemutatni, Kárpáthy Károly tanítóképző-intézet s. tanár fogja előkészíteni.

— **Vármegyénk és a millenium.** Vadnay Andor dr. főispán a f. hó 5-iki megyegyűlésen tett előterjesztést a törvényhatóságnak a milleniumi ünnepség ama része tárgyában, mely a vármegye területén,

Pusztaszeren fog lejátszódni az Árpád szobor alapkövetelével. A főispán előterjesztése szerint, az ünnepségen a király ő felsége is képviseltetni fogja magát valószínűleg József kir. főherceggel, továbbá nagyobb küldöttséggel lesz képviselve a főrendiház, az országház és a törvényhatóságok mindenike, míg vármegyénk törvényhatósága valószínűleg disztyülést fog tartani az ezer évi első alkotmánygyűlés terén.

— **Vidéki hírlapírók Budapesten.** A vidéki sajtó munkásai a f. hó 8-án nagy országos gyűlésre jönnek fel Budapestre, hogy itt a vidéki hírlap-írók országos egyesületét, segítő és nyugdíj-intézetét megalapítsák. A gyűlésük december 8-án lesz az „Otthon” írók és hírlapírók körének nagyertermében s több mint háromszáz vidéki napi és hetilap lesz ezen az országos ülésen képviselve. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter ez alkalommal meghívta a vidéki hírlapírókat, hogy nézzék meg az ezredéves kiállítás előmunkáit, a már elkészült csarnokokat, hogy odahaza a személyes impressziók alapján irhassanak olvasóiknak. A kiállítás igazgatósága, mely egy napon át vendégeként tiszteli a vidéki sajtó képviselőit, kint, a kiállítás területén nagy ebédet is ad a tisztelőknek. Lapunkat ez alkalommal Blázsik Mihály belső munkatársunk képviseli, ki e czéleből tegnap Budapestre utazott.

— **Viz.** Ha az ember hetek óta jár a tengeren s ez idő alatt nem lát mást, mint eget és vizet s midőn a távol kódében a szárazföld tűn föl előtte, egész hévvel tör ki kebléből a szó: föld. Úgy voltunk mi is második ártézi kutunkkal, mely oly sok küzdés, oly sok vizsály után megszületett. A nemzeti zászlót büszkén lengett a téli szél a kútsátor tetején, jelezvén, hogy: jön a víz. Igen jön a víz, mintegy 300 méter mélységből és percenként körülbelül 200 liter vizet ad. A kiömlő viz még nem tiszta, ezen alkalmasint mesterséges uton segíteni kell.

— **Hírek Amerikából.** Megrendítő szerencsétlenség történt Clevelandban a m. hó 16-án este: Jennings nevű utcza villamos vasut a Cuyahoya folyóba esett és 30 ember vesztette életét. Az összes utasok közül csak egy Patrick Leoney nevezetű egyén maradt életben, aki azonban oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy életéhez kevés reményt táplálnak. — *Tizenégy éves gyilkos.* Egy Krauel Vilmos német származású kereskedőt Beresheim Jakab newarki német származású 14 éves fiú baltával meggyilkolta alvás közben. A fiatal kötéltrevalót a rendőrség kézrekerítette. — *Regény az életből.* Roppant feltűnő fényűzéssel élt New-Yorkban Barrett Elizabeth asszony. Részt vett mindenütt: lóversenyeken, vadászaton és egyéb költséges sportokon. Bőkezűen gondoskodott jólétéről, toalettjeiről úgy annyira, hogy az egész New-York irigy szemekkel nézett rá. Férjét Wm Barrett a legszorgalmasabb kereskedőnek tartották, aki egész idejét vidéken üzleti dolgokkal töltötte el; úgy hogy csak havonként egyszer látogatott haza. Ilyenkor azután ellátta nejét, ki az előtt egy czirkuszi lovasnő volt, pénzzel bőven. Most kiszült, hogy Wm Barrett a legveszedelmesebb betörő volt egész Amerikában. 20 éven keresztül üzlet változó szerencsével a betörő üzletet és ez idő alatt több mint 1/2 millió dollárt keresett. A rendőrség egész raktárt fedezett fel egyik lakásán a betörő eszközökből. Eddig 75 betörést sűtöttek ki rá. Az a legkülönösebb, hogy neje mit sem tudott férje turpisságairól; abban a meggyőződésben élt mindig, hogy férje tisztességes üzletember, aki háttartalan szorgalmával kereste vagyonát.

Felolós szerkesztő: Éder János.

Kiadólaptulajdonos: Schvarcz Sándor.

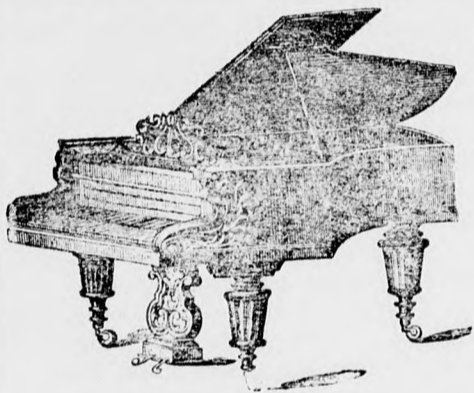

MITTELBACH-féle
JÓZÚ, ILLATOZOTT
esuka-
májolaj

(Oleum Jecoris Aselli aromaticum) a legkiválóbb orvosi személyiségek által megvizsgálva, és mivel az emésztést elősegíti, gyermekeknek különösen ajánlva mindazon esetekben, amelyekben az orvos az egész test, de különösen a mell és a tüdő megerősödését kívánatosnak látja; ugyiszintén a testnek súlyosabbítására, a vér tisztítására és a tüdő betegsége ellen. — 1 forintos palaczkokban kapható:

MITTELBACH S. „SALVATOR“ gyógytárában Zágráb.
Budapesten: **MOLNÁR és MOSER** czégnél
Koronaherczeg-utca.

7-2

Alapított: 1865 ben.

A legjobb
ZONGORÁK
PIANIÓK
és
HARMONIUMOK

legolesobbban kaphatók tökéletes jótállás mellett

HEGKENAST GUSZTÁV

hírneves zongoracladási és kölesönző intézetében.

Budapest, IV., Kigyó-utca 7. sz.

Schiedmayer és fiai, leghíresebb zongorák és Thuringia Organ C. egyedli képviselője, a világ legjobb és legolesobb harmoniumai. — **Arjegyzék ingyen.** 6-1

A kőbányai
KIRÁLYSÖRFŐZŐ
részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy SÖR gyártmányainak elárusítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi, Korona és Bajorsör
elnevezéssel **HORDÓKBAN** és **PALACZKOKBAN** hozza forgalomba.

➡ Kívánatra **árjegyzék ingyen és bérmentve.** ➡

Kizárólagos képviselőlet Csongrád-megyére:

SIGMOND TESTVÉREK SZEGED.

6-2

Csongrád, 1895. Nyomatott Weisz Márk könyvnyomdájában.

Könyv jövedelmező
KERESÉST

esetleges fix fizetés
mindenki számára, ki törvényesen engedélyezett részlet levelek és sorsjegykönyvek eladásával foglalkozni akar Ajánlatok

FUCHS H.

váltóhához

Budapest, Kecskeméti-útea 1. szám
intézendők.

Alapított 1866.

A nagy Krach!

NEW-YORK és LONDON nem ki-mélték az európai száraz földet s ennek következtén egy nagy ezüstáru gyár indítatva érezte magát az egész készletet egy igen esekély árért áruba bocsájtani. Küldünk tehát bárkinek 6 ft 60 krért:

- 6 drb legfinomabb asztali kést angol pengével,
- 6 drb. am patent ezüst villát egy darabból,
- 6 drb am patent ezüst kanalat,
- 12 drb am patent ezüst kávé kanalat,
- 1 drb. am patent ezüst levesmért,
- 1 drb. am patent ezüst kávé nagy kanalat,
- 2 drb. am patent ezüst tojás tartót,
- 6 drb. angol vikória tálcát,
- 2 drb. meglepő szép gyertyatartót,
- 1 drb thea szűrőt,
- 1 drb. legfinomabb czukorszórót,

összesen 44 drb-t 6 ft. 60 krért.

A fenti 44 drb tárgy ezélt 40 ft. volt és most csak 6 ft 60 krért kapható. — Az amerikai ezüst teljesen fehér marad 35 évig, melyért kezesség nyújtatik. Legnagyobb bizonyítéka annak, hogy a fenti hirdetés

nem szédelgesen alapul,

kötelezem magamat ezennel nyilvánosan arra, hogy ha valakinek az áru nem tetszene, azt minden vonakodás nélkül visszaveszem és a pénzt visszaadom. Ne mulassza el tehát senki ezt a nagyszerű alkalmat, hogy ezt a garitúrát beszeresse, mivel nagyon alkalmas s nagyszerű

lakodalmi, karácsoni és ujévi

ajándéknak, mely minden háztartásban szükséges

Kapható csak:

A. HIRSCHBERG

Hauptagentur der vereinigten amerik. Patent Silberwaarenfabriken

Wien, II., Rembrandtstrasse 19. — Telephon Nr. 7114.

Szétküldés utánvétellel vagy az összeg beküldésével.

Tiszttitó-por 10 kr.

Valódi csak az itt jegyzett (egész-

ségi fém) védjeggyel.

Kivonat az elismerő levelekből:

Olmütz, május 1. 1892.

A rezelet evészközzel nagyon meg vagyok elégedve. Várakozásomat felülmúlta. Cz . . . százados, törparancnok.

Kolnicsbánya, Szepes m.

A második rendeléssel rendkívül meg vagyok elégedve. Másoknak is fogom ajánlani. Dulla Nándor s. lelkész.

7-5

